

ГРАУЖИС Олег Олександрович (16. 09. 1944, Київ
— 28. 01. 2018, там само) — архітектор. Дійсний член

Української академії архітектури (2003). Державна премія у галузі архітектури (2003). Нар. арх. України (2005). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (1997). Член НСАУ (1977). Закін. Київ. інж.-буд. інститут (1971; викл. О. Хорхот). Від 1980 — керівник комплекс. архіт.-реставрац. майстерні; від 2002 — гол. арх. Інституту «УкрНДІпроектреставрація». Серед реставрованих пам'яток архітектури — Свято-Преображен. собор (м. Біла Церква, 1972); Літ.-мемор. будинок-музей А. Чехова в м. Ялта (АР Крим, 1975); комплекс Святогор. монастиря в с. Зимне Володимир-Волин. р-ну Волин. обл. (1975–85); резиденція правосл. митрополита Буковини в Чернівцях (1985–89); комплекс резиденції рос. імператора Миколи II в Лівадії (нині АР Крим, 1987–90); Микол. костел у Києві (нині Нац. будинок орган. та камер. музики України, 1991–95); відтворення Успен. собору Києво-Печер. лаври (1991–2002); залізн. вокзал у Києві (2003), Одес. академ. театр опери та балету (2006).

С. К. Кілессо

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Граужис Олег Олександрович / С. К. Кілессо // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26849>. — Останнє поновлення : 2025.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).